

ปัจจัยทางสุขภาพจิตที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Descriptive predictive research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียน ปัจจัยทางสุขภาพจิตที่เกี่ยวข้องและปัจจัยทำนายพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multistage sampling) จากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินภาวะซึมเศร้า แบบสำรวจความเครียดและแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน เครื่องมือวิจัยทั้งหมดผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Coefficient alpha) มีค่าระหว่าง 0.70 - 0.90 ตามลำดับ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึง 31 มีนาคม พ.ศ.2556 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา หาความสัมพันธ์ของตัวแปรและปัจจัยทางสุขภาพจิตที่เกี่ยวข้องด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และวิเคราะห์หาปัจจัยทำนายพฤติกรรมการเรียนด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple linear regression analysis)

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนในระดับเหมาะสมปานกลางร้อยละ 86.4 ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเครียดและภาวะซึมเศร้ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและภาวะซึมเศร้าสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงได้ร้อยละ 14.4

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาควรตระหนักเรื่องปัจจัยทางสุขภาพจิตที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียน เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนและให้การช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม ทันทีทั้งนี้ในการป้องกันความเครียดและภาวะซึมเศร้าที่อาจเกิดขึ้น

คำสำคัญ : พฤติกรรมการเรียน ปัจจัยทางสุขภาพจิต นักศึกษา